

מ"ת 68461/02/19 - דוד ברוך סופר נגד היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 68461-02-19 מדינת ישראל נ' סופר (עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 13

בפני	כבוד השופט אביגדור דורות
המבקש:	דוד ברוך סופר (עציר) ע"י ב"כ עו"ד עמית חדד
נגד	היועץ המשפטי לממשלה
המשיב:	ע"י עו"ד יעל ביטון מפרקליטות המדינה (המחלקה הבינלאומית)

החלטה

1. המבקש עתר בבקשה דחופה לשחררו לאלתר ולחלופין, ביקש עיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום הליכי ההסגרה המתקיימים בעניינו.

2. בעקבות החלטתו של בית משפט זה בדבר מעצרו של המבקש עד לתום הליכי ההסגרה הוגש על ידו ערר לבית המשפט העליון (בש"פ 3167/19) אשר נדחה ביום 16.5.19. כל המעיין בהחלטות בית משפט זה נשוא הערר ובהחלטת בית המשפט העליון בערר יוכל ללמוד על בקשת ההסגרה שהגישה ממשלת אוסטריה המייחסת למבקש עבירות מרמה בנסיבות מחמירות והלבנת הון במסגרת ארגון פשיעה בשנים 2015-2017; על התשתית הראייתית שנמצאה ביחס למבקש; על עילת המסוכנות, על החשש להמלטות, ועל העדר האפשרות של השגת מטרת המעצר בדרך חלופית. בית המשפט העליון הדגיש בהחלטתו את החשש להמלטות המבקש בעקבות מציאת למעלה מ-170 חותמות אצל המבקש שבחלקן הגדול נעשה שימוש לצורך זיוף מסמכים לשם פתיחת חשבונות בנק בסלובקיה תוך שהמבקש מודה בבדיית זהותם של אנשים שאינם קיימים ושימוש רחב בחותמות מזויפות של עורכי דין, נוטריונים ואף אפוסטיל.

3. בפי הסנגור שלוש טענות: ראשית, נטען כי מההליך שהתקיים בבית משפט השלום באשקלון (צ"א 48268-02-19) עולה כי מתקיימת כעת חקירה הנמצאת בעיצומה אשר טרם מוצתה עד תום וחקירה זו קשורה קשר הדוק להליך ההסגרה. עקב כך טוען המבקש כי בטרם הושלמה החקירה אין להמשיך ולהחזיקו מאחורי סורג ובריח. שנית, נטען כי בהליך בבית משפט השלום באשקלון הוצגו למעלה מ-30 קלסרים של חומר חקירה, בעוד שחומר החקירה שנמסר לב"כ המבקש מחזיק שני קלסרים בלבד ומכאן שהופרה החובה להעביר את חומרי החקירה לעיונו של

המבקש לצורך דיון תקין בבקשת ההסגרה ובבקשת המעצר עד לתום הליכי ההסגרה. שלישית, נטען כי אין להסכים למצב שבו מעורב אחר בחקירה-ג'רמי אלוש (להלן: "אלוש") ישוחרר בתנאים, בעוד המבקש יוחזק במעצר של ממש.

4. לטענת המשיב, מתקיימת חקירה פנימית-ישראלית כנגד המבקש וזאת במקביל להליך ההסגרה, כאשר כל החומר שיש למסור למבקש לצורך הדיון בעתירה על הכרזתו בר הסגרה, אכן נמסר לעיונו, למעט מסמך אחד שיימסר לו בקרוב, לאחר שיועבר באופן רשמי מרשויות אוסטריה. משום כך נטען כי לא חל כל שינוי בנסיבות המצדיק העתרות לבקשה.

5. בכל הנוגע לחקירת המבקש ולדברים שנאמרו בבית משפט השלום באשקלון, אכן נקבע בהחלטת בית משפט השלום מיום 26.6.19 כי מדובר בחקירה משותפת ומסייעת לגורמי חקירה בינלאומיים וכי במקביל להליך שמתקיים בפני בית המשפט השלום מתקיים הליך בבקשת ההסגרה לאוסטריה. בשלב זה כלל לא ברור עד כמה ובאיזה היקף נצבר חומר חקירה נוסף הקשור לבקשת ההסגרה. בעניין זה מתקיים היום דיון בפני המותב הדין בעתירת ההסגרה ובשלב זה לא ניתן לקבל את טענת הסנגור בדיון היום, לפיה בקשת ההסגרה הייתה מוקדמת מדי וכי "אם בית המשפט היה יודע שהחקירה בעיצומה, הוא לא היה מורה על המעצר שלו". בשלב זה עומדות בתוקפן הקביעות בדבר תשתית ראייתית מספקת, עילות מעצר מבוססות, והעדר אפשרות של השגת מטרת המעצר בדרך חלופית, הפוגעת פחות בחירותו של המבקש.

6. במהלך הדיון היום הציג הסנגור את ההודעה שנגבתה מן המבקש ביום 19.6.19 לצורך חיזוק טענת המבקש בדבר מעורבותו של אלוש בפרשה וצמצום חלקו של המבקש באותה פרשה. במסגרת אותה הודעה ומשנשאל המבקש על התכתבויות בינו לבין אלוש השיב המבקש כי את ההסברים להתכתבויות ולנאמר בהן הוא יהיה מוכן ליתן רק במסגרת של הסכם שיביא לשחרורו (ראו למשל בשורות 313-314 בעמ' 11; שורות 325, 327, 342, 344 (עמ' 12); שורות 362, 371, ו-376 (עמ' 13); שורות 402, 410, 411, 416 (עמ' 14); שורות 464 ו-467 (עמ' 16); שורה 481 (עמ' 17)). זאת ועוד, באותה הודעה התייחס המבקש למתן הנחיה לאלוש לביצוע העברה כספית מפולין לסין דרך סלובקיה (עמ' 20 להודעת המבקש), דבר הקושר את המבקש למיוחס לו. אין בדברי המבקש בהודעתו זו כדי להצביע על כרסום מהותי ומשמעותי בראיות לכאורה.

7. בכל הנוגע לקיומם של קלסרי חקירה רבים ולמידת רלבנטיות החומר המצוי בהם להליך ההסגרה, מתקיים היום דיון בפני המותב הדין בעתירת ההסגרה ובשלב זה לא ברור דיו האם מדובר בחומר חקירה הרלבנטי בצורה משמעותית לבקשת ההסגרה ומידת הרלבנטיות של חומר זה לבקשה למעצר עד תום ההליכים.

8. אשר לטענת האפליה בין המבקש לבין המעורב האחר (אלוש) הרי שאין מדובר באפליה בין שווים, שהרי כנגד המבקש תלויה ועומדת בקשת הסגרה לאוסטריה, הליך שאינו קיים ביחס לאותו אחר. משום כך, המאפיינים הייחודיים של הליך ההסגרה, המבדילים בינו לבין מעצר בהליך פלילי פנימי (המחויבות הבינלאומית של מדינת ישראל לשתף פעולה עם המדינות עימן חתמה על הסכמי הסגרה והחשש המובנה מהימלטות המבוקש בהליכי הסגרה) נעדרים מעניינו של אלוש ודי בהם כדי לדחות את הטענה בדבר העדר שוויון.

9. כידוע, כדי להצליח בטענה של כרסום בחומר הראיות במסגרת בקשה לעיון חוזר, יש להצביע על שינוי דרמטי במערכת ראיות התביעה ועל כרסום מהותי ומשמעותי בה עד כדי הטיית הכף לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזיכוי עולים על הסיכויים להרשעתו (בש"פ 8093/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (22.10.09); בש"פ 3716/15 **רמזי זייתון נ' מדינת ישראל** (3.6.15)). ככל שייקבע בהליך העיקרי כי יש למסור למבקש חומר נוסף, הרלבנטי לבקשת ההסגרה, וככל שעיון בחומר זה ילמד על כרסום מהותי ומשמעותי במערכת ראיות המשיב, יוכל המבקש להגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר עד לתום הליכי ההסגרה.

10. המסקנה היא כי בעיתוי זה אין מקום להיעתר לבקשת המבקש לשחרורו לאלתר, או לבקשתו החלופית בדבר עיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד לתום ההליכים. שתי הבקשות נדחות אפוא.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, ז' תמוז תשע"ט, 10 יולי 2019, בהעדר הצדדים.

אביגדור דורות, שופט